

Draamavaimud Estonia puiesteel

FOTO: HARRI ROSPU

Katariina Lauk kehastab Estonia ajaloojutustavas lavastuses prima donna Erna Vilmerit.

Arthouse.ee – uus väärtfilmi kvaliteedimärk

KINO

Läinud nädalal presenteerisid BDG esindajad Tanel Tatter ja Rain Raadla Arthouse.ee kaubamärki, mis lahtiseletatuna tähendab ühist nimetajat tipptasemel väärtfilmidele ning töötab edaspidi kinokülastajale garanteeritud filmikogemust. Arthouse.ee all linastuvaid filme hakkavad valima Eesti Filmilevitajate Assotsiatsiooni esindajad.

Film peab vastama ettenähtud tingimustele. Nõutav on emotsionaalne mõtestatus, intellektuaalne meelelahutus, linastumine rahvusvaheliselt hinnatud festivalidel ja FIPRESCI tunnustus. Eelistatud on autoriilmid. Eesmärgiks on leida üles publik, kes PÖFF-ile tormi jookseb, kuid aasta jooksul riburada-pidi kinodesse jõudvaid väärtfilme miskipärast vaatama ei jõua.

Värske templi all jookseb hetkel Sõpruses Rootsi noortekomöödia "Väike Susie". Ja Coca Cola Plazas linastub "Blueberry – müstilised deemonid", šamanistlik prantsuse vestern.

Arthouse.ee sündis koostöös Tele2 "Valitud paladega". "Üheskoos suudame rohkem korda saata," arvas BDG-poolne initsiaator Rain Raadla lootusrikkalt. Meeste nägudel säras entusiasm, kuulajate uskmatustest pilkudest hoolimata. ● M.T

VAATA KA

www.artisanhouse.ee

TEATER

"Teatriromansi" kunstlik atmosfäär tekitab hämmingut, lavastus laguneb aegruumis.

Kristi Eberhart
teatrikritik

Pärast poole sajandi pikkust pausi mängitakse Estonia teatris taas draamalavastust. Õigemini, seda väidetakse ja usutakse, kui ostetakse pilet Katri Aaslav-Tepandi ja Vaino Vahingu "Teatriromansile". Idee väärtuses ja heades kavatsustes ei maksa kahelda, ent asju tuleks ikka nimetada õigete nimedega. Mängukavas on kirjas sõnalavastus, kuid kohapeal selgub, et midagi on valesti.

Kõigepealt, Estonia kammersaalis võiks kuulata väikest intiiimset kontserti, pidada luuleõhtut või keskealiste tantsuklubi. Aga see pole teatrisaal. Ja selle fakti ignoreerimine jätab mulje pehmelt öeldes leigest suhtumisest.

Kunstpuud ja kohvikulauad

Asi oleks igati korras ja vaimselt soliidne, kui ruum, tekst ja lavastus oleksid tasakaalus. Tegu võiks olla kultuuri- või kirjan- desõhtuga, kus head näitlejad esitavad katkendeid kultuuritegelaste kirjavahetusest ja päeva-

raamatutest. Või ununeks ruum, kui sünniks mäng, kus näitlejate loovus ja teatri vägi vallutaks kõik vaataja meeled.

Ent lavastaja on antud dramaturgilisse materjali suhtunud kui (Ibseni?) näidendisse ja näitlejad üritavad üsna lootusetus olukorras rolli luua, balansseerides paari või kordamööda aktuseatmosfääri ja psühholoogilise siseseelamise vahel. Ja nad teevad seda kõike väikesel poodiumil, mida täidavad pilgeni kunstpuud ja kohvikulauad. Kunstnik Krista Tooli kontseptsiooni naelaks on

Asi oleks igati korras, kui ruum, tekst ja lavastus oleksid tasakaalus.

tervitada draamažanri tagasitulekut Estoniasse – uute kardinatega! Võib-olla Estonia algusaegadel oli lavakujundus provintslik, aga tolle aja kunstiline interpreteerimine tänapäeval ei saa ometi seisneda kõhdedustekitavas samastumises selle vaimuga.

Ent Katariina Lauk teeb siin ometi midagi sümboolset, loob rolli, mis on vaba kogu ümbrusest, kontekstist ja kultuuriloo tsiteerimisest. Teised näitlejad annavad ka oma parima, mida vaadates süveneb üha hämming, mida need head näitlejad siin teevad.

Kui Jaanus Rohumaa lavastas

Sõnalavastus Estonias

Teatriromanss ajalooline draamaetendus

- Autorid Katri Kaasik-Aaslav ja Vaino Vahing
- Lavastaja ja stsenaarist Katri Aaslav-Tepandi
- Kunstnik Krista Tool
- Pianist Olav Ehala
- Osades: Katariina Lauk, Tõnu Tepandi, Katrin Saukas, Tanel Jo-

nas, Vello Janson, Marika Vaarik.
●●Lugu algab 1913. aastal vastses Estonia teatrimajas ja lõpeb 1924. aastal "Juudiit" peaprooviga.
●●Estonia kammersaalis mängitakse pildikesi Estonia teatri ajalooost veel kuni pühapäevani.
●●Etendus algab kell 19.
●●Lisaetendused toimuvad laupäeval ja pühapäeval kell 14.

"Ainsa ja igavese elu" esimese osa samast perioodist, suhtus ta koos kaasautori Mari Tuulinguga materjali loovalt, olemasolev arhiivimaterjal ja keelestiil said lähtekohaks, kust loominguilise ja iseseisva improvisatsiooniga edasi mindi. Siinne lugu jääb aga pelgalt fakte refereerima ja viisakalt illustreerima. Sellisena sobiks talle kultuuriõhtu žanr, rääkimata sellest, et ükski kirjan- dusõhtu ei pea heaks tooniks kesta üle kolme tunni... ●